

galima išduoti

is lietuvių orskirų asmenų egali. Jei kur tsitiktų, tuojau kariniam dali- valdybai. Pra- būti smulkiai kas ir kokį

na, kad pašto žygius per žią konfiskuo- aparatus vie- gyty. telefono. tele- stitarus su vie- komendantais Kommandant), no - telegrafo

os galutinis

mių reikalai. kriauda, kurią ūsų ūkininkai, neatlyginta. didesnę pusę ūsų ūkį, ir jokio ūs ūs dėje. Nė- trobesių, ne- ū gyvulių, o ūnų atimtas

ų pareiga yra lykas vietoje, ūskriaustieji ūe žiemkečių ūbily, kad ū- ū stokos ū- ūoti gyvulius, daug esame

ūsų ūkinin- Rusiją, daug kaip tautos negalėjo pa- ū. Dėlio vy- ūnauja gra-

ŽEMAIČIŲ ŽEMĖ

Kaina 30 kap.

Redakcijos — administraci- jos adresas: Telšiai, Respub- likos g. vė Nr. 20 Telef. 157 Kalbamos valandos darbo dienomis nuo 10 — 13 val.

Nr. 5

Žemaičių L. Aktyvių Fronto laikraštis

1941 m. liepos 25 d.

Mūsų kelias

Karo audral per Lietuvą pražūds dalis žmonių lyg ir neįstengė iš karto pasijusti laisvais nepersekiojamais, vertais patys savęs. Žinoma, kal kurie kasdien su baimė dairėsi į tolumą ar nepamatys atvažiuojant "pragaro mašinos... Tiems, kurie išlitas naktis negalėjo ramiai sumerkti akių dėl grėšiančių pavojų, tiems būtu sunku tuoj po karo pasijusti laisvais, nepersekiojamais.

Tačiau mes jau pradėdame gyventi nuo fronto toli pasilikusio krašto gyvenimą. Senai nutilo patrankų dundėjimas, nebegirdime kulokosvajžių tratėjimo, šautuvų pokštelėjimų virto retenybe, o "nenugalimosios" armijos matome tik suvargustus belaisvius.

Tiesioginis grėšinimas pileičių gyvybei jau praėjo. Gyvenimas įeina į normalėjančias vežes.

Jau laikas atsipeikėti, suminti save į rankas, sudrausminti save ir, visas jėgas įtempus, — griebtis darbo! Praeityje išgyventi bausimam jokių būdu neturi palaužti mūsų dyvasios! Atvirksčiai, toji praeltis mums per amžius bus skaudū pamoka kartote kartojanti: lietuvai, tu neužmiršk, kad ne Lietuva tau, o tu Lietuvai turi dirbti, gyventi ir aukotis! Tu žinok, kad ir kapitalizmas ir komunizmas elna ranka į ranką prieš Tavo Tėvynę, kad vienas ir kitas yra akli žydų įrankiai, kitių rankomis užkarliauti ir sunaikinti visą žmonių kūrybą žemėje.

Ligišolnės palyrimas turi pa-

Vokiečiai jau už 600 kilometrų nuo buvusios vokiečių sovietų interesų sienos. Bombarduojama Maskva. Vėl vyksta didelis naikinamasis mūšis ir apsuptos žymios bolševikų kariuomenės dalys. Prasidėjo antras karo mėnuo.

Liepos 22 d. suėjo pirmas mėnuo nuo žygio prieš Sovietų Sąjungą pradžios. Po vieno sunkių kovų mėnesio Vokietijos ginkluotosios pajėgos, kaip DNB agentūrai pranešama, jau yra už 600 kilometrų nuo buvusios vokiečių sovietų interesų sienos ir kovoja senosiose Tarybų Sąjungos srityse. Vėl vyksta didelis naikinamasis mūšis, kuris piečias jau į rytus nuo „Stalino linijos“, kurią sovietų vadovybė laikė saugią ir nepralaužiamą. Palyginus dabartinę padėtį su ta padėtimi, kuri buvo susidariusi didžiosios 1940 m. Vakarų ofenzivos pirmojo mėnesio gale, reikla konstatuoti, kad, pralaužus „Welgando liniją“, 1940 m. birželio 7 d., vokiečių fronto pirmojo tos ofenzivos mėnesio pabaigoje vyksta didelis mūšis tarp Lamanšo kanalo pakraščio ir Maaso upės. Panašūs

mūšiai ir dabar vyksta į rytus nuo „Stalino linijos“. Tuomet lemiamos reikšmės laktas buvo tai, kad priešui, lygiai kaip šlandien, nebuvo sutelkta taip karštai trokšlama atsikvėpimo pertrauka ir kad jis buvo priverstas mesti į šitą trokštinamą kovą savo paskutiniąsias jėgas. Nors tuomet puolimo frontas buvo 350 kilometrų ilgio, palyginus su dabartiniu 2.000 kilometrų frontu Rytuose, ir nors pavyzdžiui, nuo pradines pozicijas prie Somme upės iki žemutinės Senos reikėjo užtytuoti tik 90 kilometrų, palyginus su daug didesne mis žygiuotėmis Rytuose, vis dėlto ir tuomet atkakliai besiginančių prancūzų pajėgų „sutrūskūšimas" nuo Weygando linijos iki prancūzų paliaubų pasūlymo truko dešimt dienų. Padėtis sovietų fronto yra žymiai kitokia ir sunkesnė.

Vis dėlto, jau šlandien, pirmojo karo Rytuose mėnesio pabaigoje, galima nustatyti štai ką: 1. Sovietų armijai sausumoje ir ore padaryta milžiniškų ir jokiū būdu jau nebegalėtų būti išlygintų nuostolių, ir todėl dabar jau turėjo būti panaudotos paskutinės atsargos; 2. Talkos metu parengtos ir išlėsinės gnymos linijos Sovietų Sąjungos Europos dalyje jau nebėra; 3. Pastebima aštri krizė tlek vadovybėje, tiek sovietų junginių viduje. Tuo tarpu vokiečių kariuomenės vadovybė stipriai laiko savo rankose visas pajėgas, kurių didžioji dalls iki šiol dar net nebuvo kaip reikiant panaudota.

Daugelyje vietų dabar vėl pavyko apsupti žymias sovietų armijos dalis. Tuo tarpu fronto plėtinėje dalyje sumušų priešą nuolat per-

sekoja sąjungininkai. Vokiečių karo veiksmal vyksta, panaudojant visas tris karo pajėgų rūšis. Karo veiksmal vyksta planingai, ir sovietai, kaip ir visai lietišolniam priešai, bus taip sumušti, kad atleityje Vokietijai nebebus jokio pavojaus iš rytų.

Vokiečių lėktuvai dabar smarkiai bombarduoja Maskvą. Mask voj bombarduojami įvairūs kariniai objektai ir visur matyti dideli gaisrai. Ukrainos fronte sąjunginė vokiečių, rumunų, vengrų, slovakų kariuomenė veja išblaskyta priešą. Vidurio fronte spaudžiama naujai apsuptos bolševikų armijos. Siaurės fronte matyt yra didelis pairimas, nes surastas Vorosilovo įsakymas, kuriame tik ir kalbama apie baus, mes drausmės lauzytojams.

Ispanų spauda, rašydama apie pirmąjį karo mėnesį, pažymi kad užteko vieno mėnesio sudaužyti bolševikų armijai.

Stalino sūnus pateko į nelaisvę

Vokiečių telegramų agentūra praneša, kad liepos 16 d. generolo Schmidto vadovaujama tankų grupė žygiuojant pirmyn,

Jis yra sūnus pirmosios Stalino žmonos Katerinos Svanidzė. Jokūbas Stalinas, kurį generolas Schmidtas tuojau pat pareikala-

Smolenskas dar tebesimilksta dūmuose.

Smolenskas turi visas lipingas bolševikų sugrūto miesto žymes. Vis dar tebesimilksta dūmal iš sugrūto namų, kuriuos padegė, visiškal neatsižvelgdami į civilių gyven-

Bolševikai ir moterims liepia eiti į karą

Švedų laikraščio pranešimu, per Maskvos radiją buvo perskaitytas Stalino dekretas, kuriuo visos rusų kareivių moterys turi išvykti iš savo gyvenamųjų vietų ir pasijūtyti tarnybai. Ka-

gyvybei jau praėjo. Gyvenimas
jėla į normalėjantįs vėžes.

Jau laikas atsipeikėti, sulim-
ti save į rankas, sudrausminti
save ir, visas jėgas įtempus,—
griebtis darbo! Praeitlyje išgyven-
ti baisumai jokiu būdu neturi
palaukti mūsų dvasios! Atvirkš-
čiai, toji praetis mums per am-
žius bus skaudi pamoka kartote
kartojanti: lietuvi, tu neužmiršk,
kad ne Lietuva tau, o tu Lie-
tuvai turi dirbti, gyventi ir au-
kotis! Tu žinok, kad ir kapitaliz-
mas ir komunizmas elna ranka
į ranką prieš Tavo Tėvynę, kad
vienas ir kitas yra aklį žydų kra-
kiai, kiltų rankomis užkariauti ir
sunaikinti visą žmonių kūrybą
žemėje.

Liğišiolinis patyrimas turi pa-
rodyti tau, lietuvi, naują kelią.
Išskentėti vargai, išletois sąsarus
neturi nueiti velni! Ne! Tie skaus-
mai tegu būna sukrauti tam,
kad visa Lietuva prisikeltų nau-
jam gyvenimui.

Pitmutinė klaida, atvedusi į Lie-
tuva žydiskai suaziatinatą raudo-
nąją armiją buvo ta, kad visa mū-
sų pramonė ir prekyba, visi
miestai, miesteliai ir stambieji
kapitalai buvo žydų rankose.

Tad šalin žydus — nuo senio
iki mažiausio valko — šalin žy-
dus iš Lietuvos!

Antra klaida yra ta, kad buvę
mūsų valstybės valvuotojai
nesugebėjo rasti pasto-
vios bendros kalbos su
Didžioju kaimynu vakaruose,
o beprasmiskai tūpčiojo apie tuos
ponus, kurie mezgė Vo-
kietijai tūnką. O! brangiai,
brangiai kainavo Lietuvai
toji klaida. Nuo šiol — Lie-
tuva eis koja į koja su nacional-
socialistine Vokietija. Jei bus
nuspręsta — mes drauge su šau-
nāja vokiečių kariuomene ženg-
sime toli už savo valstybės ribų
stoti į lemtingą kovą prieš XX-o
amžiaus barbarus, niekšus ir

dovytojus, kurie saugiai ir nepa-
laužiamą. Palyginus dabartinę
Somme upės iki žemutinės Senos
reikėjo nužyguoti tik 90 kilo-
metrų, palyginus su daug didesnė-
mis žyguotėmis Rytuose, vis dėl
to ir tuomet alkakliai besiginančių
prancūzų pajėgų susitruškinimas
nuo Weygando linijos iki prancū-
zų pailaubų paslūlymo truko
dešimt dienų.

Padėtis sovietų fronte yra žy-
miai kitokia ir sunkesnė.

Stalino sūnus pateko į nelaisvę

Vokiečių telegramų agentūra
praneša, kad liepos 16 d. germa-
nerio Schmidto vadovaujamai
tankų grupei žygiuojant pirmyn,
į pietų rytus nuo Vitebsko prie
Ljosno, į vokiečių rankas pateko
Stalino vyriausiasis sūnus Joku-
bas Stalinas, 14 haubicų artilje-
rijos pulko vyresnysis leitenan-
tas. Jokušbas Stalinas yra gimęs
1908 m. kovo 18 d. Baku mieste.

žmogždudžius — prieš žydiską
bolševizmą.

Pagaliau stoka vlenybės, jėgų
susiskaldymas buvo dar viena
iš svarbiųjų priežasčių, nuvedu-
sį mus į prapultį.

Tos klaidos niekada, o nieka-
da nebeapkartoklime! Šiandien
visa Lietuva kaip vienas žmo-
gus, turi susiburti apie Lietuvos
Aktyvistų Frontą, parodyti di-
džiausį organizuotumą, susik'au-
symą ir drausmingumą. Jei dar
ir šiandien būtų tokli, kurie dris-
tų skaldyti tautą į partijas, grū-
pes, tai tegu iš anksto pasirašo
sau tautos prakelkimą. Ne! Šian-
dien lietuvio vardas parodo kur
tu priklausa! Jei tu neturi to
vardo — elk į partijas, elk kur
nori. O jei tu lietuvis — tavo
vieta ten, kur dar bolševikų
prieepaudos metu susibūrė patys

velkiausieji, pavoju nesibija,
Lietuvos sūnus: Lietuvos Aktyvis-
tų Fronte. Tik tiems, kurie rizika-
vo savo gyvybėmis, kad iškovo-
tų Lietuvai šviesų laisvą gy-
venimą — tik tiems nebaisu pa-
tikėti tautos likimą šiuo audrin-
gu momentu.

Tad štai mūsų kelio gairės:
Šalin visus žydus.

Draugiškiai — nuoširdžiausi
santykiai su Didžiąja nacional-
socialistine Vokietija.

Vienybė! Susiklausymas! Or-
ganizuotumas ir visų susitelki-
mas į vieną — Lietuvos Aktyvistų
Frontą!

Tas mūsų pastangas tegu lydī
toks darbas, kad praktikas lie-
tūsi upeliūis per kaktas ir nugaras,
o Aukščiausiojo ranka palaimins
Lietuvą.

krizė tiek vodovybeje, tiek sovle-
tų junginių viduje. Tuo tarpu
vokiečių kariuomenės vadovybė
stipriai laiko savo rankose visas
pajėgas, kurių didžioji dalis iki
šiol dar net nebuvo kaip reikiant
panaudota.

Daugelyje vietų dabar vėl
pavyko apsupti žymias sovie-
tų armijos dalis.

Tuo tarpu fronto plėtinėje da-
lyje sumušą priešą nuolat per-

Smolenskas dar tebe- smilksta dūmuose.

Smolenskas turi visas
lįplngas bolševikų sugrlau-
to miesto žymes. Vis dar
tebesmilksta dūmai iš sugrlautų
namų, kuriuos padegė, visiskai
neatsizvelgdam į civilių gyve-
ntojų reikalus, bėgantieji sovietų
kariai. Iš kalėjimo sklinda puvl-
mo kvapas: čia darbuosai žudi-
kiškų GPU būriai, iki vokiečių
laimėjimas sustabdė jų darbą. Iš
kalėjimo nešami laidoti šimtai
bolševikų žiauriai nukankintų au-
kų. Gatvėmis, pro sugriautus
bolševikų šarvuočius ir artilerijos
pabūklus, begalinėmis virtinėmis
elna į koncentracijos stovyklas
paimti į nelaisvę sovietų kari-
viai. Civiliai gyventojai, kuriuos
GPU teroras buvo priveręs
slapstyti namuose, vėl išdrysta
pasirodyti gatvėse. Visur kry-
keiše jau pritvirtintos vokiečių
kalba lentelės, rodančios kelią
be palovos žygiuojančioms ir
rytus vokiečių kariuomenės vo-
roms.

Ruzveltas - masonas

Kaip iš Oslo miesto (Norve-
gijoje) surastų dokumentų paai-
škėjo, Amerikos prezidentas Ruz-
veltas yra masonų draugijos nar-
rys. Užtat dabar lengviau su-
prasti, kodėl jis veda žydiškai
masonišką politiką.

ne viekiečių, rumunų, vengrų,
slovakų kariuomenė veja išblaš-
kytą priešą. Vidurio fronte spaud-
žiama naujai apsuptos bolševi-
kų armijos. Šiaurės fronte ma-
lyt yra didelis pairimas, nes su-
rastas Voroslovo įsakymas, ku-
riame tik ir kalbama apie baus,
mes drausmės laužytojams.

Ispanų spauda, rašydama apie
pirmąjį karo mėnesį, pažymi
kad užteko vieno mėnesio su-
dauzyti bolševikų armijai.

Bolševikai ir moterims liepia eiti į karą

Švedų laikraščio pranešimu,
per Maskvos radiją buvo peri-
skaitytas Stalino dekretas, kurio
visos rusų kariuovės moterys turi
išvykti iš savo gyvenamųjų
vietų ir pasisūlyti tarnybai. Ka-
reivija vaikai turi būti atiduoti
į valstybines vaikų prieigluas.
Nuo šitos privalomos tarnybos
atpalaiduojamas tik sergančios
moterys, kurios gali įrodyti sau
ligą gydytojo įrodymu.

Pranešimas Telsių miesto ir aplinkių gyventojams

Telsių Vartotojų kooperatyvas
nuo šiol savo krautuose avalynę
ir kitus odos dalykus galanteri-
jos ir manufaktūros prekes par-
davinė tiems, kurie jau po šių
metų birželio mėn, 23 dlenos
yra pardavę „Maistui“ ar „Lie-
tūkiui“ javų. Tam reikalui ūki-
ninkai turi gauti iš „Maisto“ ar
„Lietūki“ pažymėjimus, ir su
jais krautuose jiems bus par-
duodamos aukščiau minėtos
prekės.

Visai nepasiturintieji gyvento-
jai (darbininkai, mažžemiai) ga-
les gauti pirkis būtina jiems
reikalingų prekių tik su senūju
išduotais pažymėjimais.

Žemaičiai džiaugiasi laisve

1941 m. liepos mėn. 26 d., daugiataktantinė Žemaičių krašto visuomenė, spontaniškai susirinkus Telšiuose, išklaičius mūsų atstovų pranešimų bėgamaisiais reikalais apie nepriklausomos nacionalinės Lietuvos Valstybės atstatymą, kuo širdingiausiai sveikina mūsų vyriausybę Kaune, besalygiškai, vieningai į ją remia, jos pasiūlymams tautos ir valstybės atstatymo darbe ir visas turimas jėgas perduoda vyriausybės žinion. Širdingiausiai sveikina ir reiškia padėką Lietuvos Aktyvistų Frontui ir partizanams, ginklu rankoje kovojusiems už tautos ir valstybės laisvę. Kartu širdingiausiai sveikina narsiąją ir šauniąją Didžiosios Vokietijos kariuomenę, vyriausybę ir jos vadą Adolfą Hitlerį, išliuosavusius mus iš bolševikų vergovės.

Susirinkimas nutaria:

1. Prašyti įpareigoti vyriausybę vesti lietuvių tautą ir valstybę į visišką nepriklausomybę su visomis jos istoriškai etnografinėmis žemėmis. Nepasitraukti iš kovos lauko, kol vėl mūsų tauta ir valstybė visiškai nebus laisva ir nepriklausoma savo viduje ir išorėje.

Mes, kaip Žemaičių atstovai, lietuvių tautos ir valstybės kūnui nešame visą Žemaičių kraštą nuo Baltijos jūros su Palanga ir Šventaja iki Nevėžio pilnoje jo apimtyje. Tautos sielon jungiame savo žemaitišką, atkaklią, kovingą dvasią ir stovėsime mūsų pajūrio sargyboje, kaip esame iki šiol stovėję.

2. Prašyti vyriausybę sueiti į tinkamus santykius su mus išgelbėjusia nuo bolševikų jungo Didžiosios Vokietijos tauta ir REICHO vyriausybe bei jos vadu Adolfu HITLERIU, kaip tinka suvereniai tautai, valstybei ir jos vyriausybei.

3. Prašyti Lietuvos Aktyvistų Fronto, kad jis ir toliau energingai vestų tautą laisvės keliu, kovotų su visokiais jos priešais ir kenkėjais ir vienytų tautą visiškam vienybėn, kad neliktų jokios skylės, kurion bet koks, kad ir landžiausias priešas negalėtų įsibrauti.

Tegyvuoją laisva nepriklausoma Lietuvos Valstybę sąjungoje su Didžiąja Vokietija.

Dešimttaktantinės Telšių visuomenės vardu įgalioti atstovai.

Apie išvežtuosius į SSSR

Kaip jau buvo skelbta, šio mėn. 1 dieną, Minske ir Molodecnoje buvo įkurti Raudonojo Kryžiaus ištremtiesiems punktai aprūpinti maistu ir pirmos pagalbos reikmenimis; Minsko punktas, be to,—ir susisiekimo priemonėmis.

Minsko gelbėjimo punktas 18 dieną likvidavosi ir visas jo personalas sugrįžo, nes paaiškėjo, kad tolimesnis to punkto buvimas būtų beprasmiškas. Molodecnoje punktas dar veikia.

Ekspedicija (jos vadovas buvo p. St. Vasiliauskas, Vilniaus R. K. skyriaus talkininkas) patyrė štai ką (suglaustos žinios).

Ekspedicija išvyko iš Vilniaus dviem autobusais. VII. 10 buvo išstirtas kelias Vilnius—Minskas ir Minskas—Orša ir Minskas—Boruiskas.

Oršos kryptimi buvo nuvažiuota ligi pat Oršos (susitota 6 km. nuo Oršos, nes Oršoj tada dar vyko mūšiai), o Bruiske — iki Červinės, suimtųjų šaudymo vietos.

Iš apklausinėjimo nustatyta, kad Bobruisko kryptimi ešalonai su ištremtaisiais nuejo. Šita kryptimi būvę vežti tik belaisviai. Vietinių gyventojų žiniomis, prie Červinės buvo sušaudyta apie 45 kalinius. Kas buvo sušaudyti, nežinia. Juos palaidojęs totorius Krinickis papasakojęs, kad sušaudytieji būvę gerai ir prastais rūbais apsirėnę, jie būvę palaidoti dviejose duobėse, 3 km. už Červinės.

Važiuojant į Oršą, patirta, kad šia kryptimi ešalonai su išvežtaisiais ėjo. Ešalonai pro sto-

lietuvių šeimų) patirta, kad, sustojus ešalonui, buvusios lietuviški giedamos šventos giesmės. Gyventojai davę vežamiesiems vandens, nors sargybiniai ir draudė duoti.

Porisove esą būvę kažkokie ešalonai su žmonėmis. Tiems žmonėms davę valgyti, gerti ir net nusipirkti produktų žemomis kainomis. Pro Kolodišče stotį praeję labai daug ešalonų su žmonėmis. Žmonės matę pro Borisovą praeinančius ešalonus VI. 23—26 d., o vėliau ešalonai nebėję.

Geležinkelio stotyse tiklesnių žinių nepasisėkė gauti, nes apie šiuos ešalonus nepasilikę žinių; buvusios atžymėtos tik atėjimo ir išėjimo datos, o geležkelių ninkų daugumas išbėgioję.

Daroma išvada, kad ešalonai bus nuėję toliau, Rusijos gilumon. Toji išvada daroma iš to, kad pro Borisovą paskutinis ešalonas praėjo VI. 26, o gelež. tiltas už Smolensko buvo sprogdintas tik 28 ar 29 d. Čekistams, kurie labai skubėjo su tais ešalonais, galėjo pavykti juos nugrūsti gana toli.

Ši išvada paremiama dar ir liūdytojų parodymais. Doc. Pakuckas iš Vilniaus grįždamas iš Maskvos matęs tarp Smolensko ir Minsko ešalonus, prasilenkiančius su juo traukiniu. Ešalonai nesustodavę, būvę su užkaltais langais. Minsko geležkelininkas Papovičių stoty papasakojęs, kad grįždamas iš Novosibirsko už Maskvos sutikęs ešalonus su nesusiškai kalbančiais žmonėmis. Vagonai būvę atida-

locką būvę vežami ešalonai su lietuvišiais Leningrado link. Ten būvę vežami tik vyrų.

Šios ekspedicijos buvo ieškomi taip pat ir vaikai, bolševikų išvežti iš Druskininkų pionierių stovyklos. Kur tie vaikai yra nuvežti, nustatyti nepavyko. Tolo čine gail. sesuo pasakojusi, kad Borisove apie birželio 26 d. ji mačiusi 4—5 vagonus įvairių tautybių vaikų. Buvo kalbama, kad tie vaikai vyksta į Orlo ir Ivanovo gubernijas.

Gandai apie ešalonų degimą, sprogimą, išvežtųjų persodinimą Minske iš ešalonų į autobusus ir sušaudymą—nepasitvirtino.

Šia proga tenka pabrėžti, kad iš vokiečių karinės valdžios ekspedicija yra patyrusi kokį didžiausį palankumą: visur būvę parodytas nuošūdymas, būvę stengiamasi padėti ir žiniomis ir priemonėmis, net skysto kūro buvo veltui duodama.

Pašto ir telefono—telegrafo tarifas

Visiems pašto viršaininkams, telefonu—telegrafo ir radio stotijų viršaininkams ir pašto agentūrų dėdėjams pranešama, kad iki šiol Lietuvoje veikęs T S R S pašto, telefono, telegrafo ir radio tarifas nuo liepos 21 dienos panaiklinamas ir jo vieton įvedamas vėlkes iki 1940. VI. 15 d. pašto, telefonu—telegrafo ir radio tarifas. Imant pagal minėtą tarifą mokėti, telkia imti tiek kapelių ir rublių, kiek jame pažymėta centų ir litų. Pavyzdžiui, jei tarifo pažymėta už paprastą užmėstinį laišką iki 20 gr. 30 ct, tai telkia imti 30 kapelių, jei atvirakas su pašto ženklu kainuoja 20 kapelių, jei už 100 litų peršuntimą telkia pažymėta 75 centai. Tai

jos priešais ir kenkiajas ir vienyti visus visokius vienybėn, kad neliktų jokios skylės, kurion bet koks, kad ir landžiausias priešas negalėtų įsibrauti.

Tegyvuoja laisvą nepriklausoma Lietuvos Valstybė sąjungoje su Didžiąja Vokietija.

Dešimtūkstantinės Telšių visuomenės vardu igalioti atstovai.

Telšiai, 1941 m. VII. 20.

Telšiškių pageidavimai elektros reikalais

Elektra mūsų gyvenime yra svarbus dalykas. Be jos nėra šviesos, nėra radijo, o kai kurios įstaigos be jos stačiai apmiršta, nes sustojamašinos ir aparatai. Sakysim, mūsų Ilgoninė. Nesant elektros, jos darbas turi sustoti, nes neturi jėgos šaltinio visi moderniški įrenginiai, pav. rentgenas, vandenitiekis, sterilizacija, ir kt.

Telšių miestas yra pasistatęs modernišką elektros stotį su tobulomis elektros mašinomis ir turi tikrai gražią elektros srovę.

Tačiau tos tobulos elektros mašinos yra varomos gazolia, būtent importuotu kuru, kurio šiuo karo metu gali pritrūkti. Neturėdama didesnių karo atsargų, elektros stotis veikia apribotą laiką rytmečiais, dienomis ir vakarais.

Miesto šeimuičiai, statydami miestul elektros stotį, nepagalvojo, kad gali atelti toks laikas, kai importuoto kuro bus stoka ir jis bus brangus. Jei apie tai būtų pagalvoje, gal būt būtų pastatę mašinas, varomas vietiniu kuru.

Šiuo metu tokios mašinos bū-

tų tinkamesnės. Elektros stotis pati galėtų turėti nuosavą durpyną, pati galėtų prisigaminti reikalingą kiekį durpių ir miestul galėtų tiekti elektros kiek tik reikia. Pav. Šiauliai turi Rėkyvos durpėmis apkurenamą elektros stotį, o ar jų elektra variklį ir duoti elektrą išlisa parą. Kol kas nevelu ir durpių prisigaminti.

Gal būt ir Telšiams vertėtų pagalvoti, ar negalima būtų pastatyti kokį durpėn kurenamą variklį ir duoti elektrą išlisa parą. Kol kas nevelu ir durpių prisigaminti.

Žodžiu, Telšių gyventojai pageidauja turėti elektros srovę išlisa parą. Be to, elektros srovė nuolat reikalinga Ilgoninei ir kltoms įstaigoms.

Be to, elektros tiekimą galima būtų ryto meta baigti lygiai 8 val. ir dienos metu kiek anksčiau, tuo būdu susitauptu per valandą laiko. Tą valandą galima būtų perkelti į vakarą, ir elektros tiekimą baigti ne 10 val. 15 min., bet apie pusę 12 val. o gal ir lygiai 12 val. Telšių gyventojai reikalai šiuo metu beveik jau būtų patenkinti.

Kričnikas pasakojes, kad sausdytieji buvę gerai ir prastais rūbais apsirengę, jie buvę palaidoti dviejose duobėse, 3 km. už Červinės.

Važiuojant į Oršą, patirta, kad šia kryptimi ešalonai su išvežtaisiais ėjo. Ešalonai pro stotis praeidavę labai greit ir nesustodami. Ties Smoleničiais ešalonai buvę sustoję. Krupkų liėtuvų kolonijoj (ten yra pasilikę nuo Didžiojo karo apie 60

čius su jo traukinis. Ešalonai nesustodavę, buvę su užkaltais langais. Minsko geležinkelininkas Papovičių stoty pasakojes, kad grįždamas iš Novosibirsko už Maskvos sutikęs ešalonus su nerusiškai kalbančiais žmonėmis. Vagonai buvę atidaryti, buvę leista išeiti nusipirkti.

Molodečnoje geležinkelininkai pasakoje, kad dalis ešalonų iš N. Vinios nuėję Polocko link. Pil. Kiryk tvirtinęs, kad per Po-

lman pagali minėta tarifa mokesi, reiklia imti tiek kapelkų ir rublių, kiek jame pažymėta centų ir litų. Pavyzdžiui, jei tarifo pažymėta už paprastą užmėslinį laišką iki 20 gr. 30 ct, tai reiklia imti 30 kapelkų, jei atvirakas su pašto ženklų kainuoja 20 kapelkų, jei už 100 litų persiuntimą tarife pažymėta 75 centai, tai už persiuntimą 100 rublių reiklia imti 75 kapelkos ir t. t. Panašiai reiklia elgtis su telefono, telegrafu ir radijo mokesčiais.

Kodėl vokiečių kariuomenė visada laimi?

Vokiečių žurnalo „Velhagen u. Klasings Monatshefte“ 1940 m. gruodžio numeryje įdėtas generolo Ernst Kabisch straipsnis „Mūsų karinio pasisekimo mįslė“, kurio esmingąsias vietas čia dedame.

Būtų netikslu manyti, kad šiais laikais, kada ginklai tiek ištobulinti ir turi stačiai neįsivaizduojamą veikiamąją galią, kada tie ginklai reikia pilnutinai išnaudoti, o su jais apsieiti ne taip jau lengva, — taigi būtų netikslu manyti, jog karinius laimėjimus galima pasiekti tų ginklų techniškai ir dvasiškai nepavaldžius. Tačiau tai ne viskas: mes išeiname iš karinės technikos ribų ir žengiam prie didžiųjų moralinių vertybiu, nors techniškąjį momentą paliekam kaip būtina sėkmės sąlygą. Bet už jo iškyla galingos kolonos, į kurias atremtas galutinis laimėjimas: tai **karvedžio genijus, armijos karingoji dvasia ir tautos dvasia.**

Karvedys. Kur nebevad-

vauja jo dvasia, ten karo mašina išsprūsta iš vairininko rankų ir rieda į bedugnę. Aš vaizduojus regis automobilį, belenkyniuojantį visai išsukaliojusiais kalnų keliais. Iš vienos pusės stati uolos siena, iš kitos — bedugnė. Vargas vairininkui, jeigu jis nesugebės atitikti momentų, kada galima ir būtina išvystyti kuo didžiausią greitį ir kada jį sumažinti, nes greitis reikštų pradžūti. Nebus greičio — lenktynės bus pralaimėtos; neatitiks momentų, kada jį reikia sumažinti — jis pats pražus.

Vokiečių karinių jėgų priešakyje šia dieni stovi karvedys, kuris taikos metais joms davė pati sauniausį apsiginklavimą **P o l i t i k a s**, kuris per dvi dešimtmetę kovą išragavo visas jos paslaptis. **V a d a s**, kuris karinių laimėjimų nesiduoda apsvaiginamas ir neužmiršta, ko reikalauja jo politika, kuris politiniuose svarstymuose niekada neišleidžia iš akių karinių reikalavimų. Kal **Adolfas Hitleris**

aplanko aukštąsias karinės vadovybės vietas, jo aštriai akiai niekas nelieka paslėpta; jis žino, kur kritiškosios vietos, jis pasakum žino, jog viskas bus taip, kaip jis nori.

Koks karvedys, tokia ir armija. Kokia turi būti armija, kuri nori laimėti, yra išdėstęs Clausewitz: „Armija, kuri naikinančioje ugnyje išlaiko savo įprastą tvarką; kuri niekada nepasiduoda įsivaizduotinei baimei ir atkakliai šalina pagrįstą; armija, kuri didžiuojasi savo laimėjimais, o pralaimėjimų sukury nepameta paklusnumo, pagarbos ir pasiitkėjimo savo vadais; armija, kurios fizines jėgas, kaip atleto muskulius, yra užgrūdinęs nepriektlis, pastangos ir pratybos; armija, kuri į pastangas žiūri ne kaip į praeikimą, bet kaip į priemonę laimėti; armija, kuriai visas šias dorybes primena vienas vienintelis vaidinys — ginklo garbė, — šitokia armija yra karlingos dvasios perimta.“

(Tęsnys 4-tame psl.)

Laisvės ir draugiškumo su Vokietija manifestacija Telšiuose

Liepos 20 d. visas Telšių miesto pasipuošė tautinėm vėlavom. Miesto gatvės pilnos mūsų tautiečių iš miesto ir iš apylinkių 10 val. 30 min. šalia garbingosios Rėloho vėlavos pakellama mūsų trispalvė. Vėlavos pakėlimo apeigose dalyvauja gražiai organizuota lietuvių tautinės apsaugos vyrų kuopa. Pamačius gražiai rikiuotę žygiuojant savus karius, ne vienam lietuviliui džiaugsmas net ašaras iš akių išspaudė.

Po pamaldų kuriose, visuomenės dalyvavo neorganizuota, ilgiausia elle išsiriikiavo žmonės gatvė ir ilgomis gretomis tūkstančiai žmonių nužygiavo prie gimnazijos. Prieky ejo tautinės apsaugos vyrų. paskui mokiniai gražiai pasidabinę medicinos darbuotojai ir kiti tarnautojai, darbininkai ir nesuskaitoma daugybė žmonių. Visi nori pareikšti džiaugsmą, visi nori parodyti dėkingumą ir draugiškumo jausmus galinėjai Vokietijai, jos genialiam vadui ir laimėjimus skinan-

čiai karluomenel, padėjusiai mums išsivaduoti iš nepakenčiamo bolševizmo jūngo,

į sustojusias ratu gretas gimnazijos atkštėj prabyla energingas Telšių apskr. Aktyvistų Fronto vadas kap. Noreika. Paminėjęs netollmoj praeity padėtas aukas ir iškėstas kančias, jis kvietė visus lietuvius į vlenybę į darbą kvietė remti L. Aktyvistų frontą, kuris stengiasi suburti visus lietuvius į bendrą darbą savo tautos ir valstybės gerovei Naujoji Lietuva nepripažins jokio suskaldymo.

Paskul dar kėlis žodžius pasakė buv. politikainys lelt. Bagdonas.

Atkštėlės apačioj buvo sukrautas laužas ir suveža į jį įvairūs bolševikų palikti dalykai plakatai, įvairūs „draugų“ portretai, knygos ir t. t.

Prie to laužo karštą kalbą pasakė D. Jurkus. Paminėjęs, koks likimas turėjo užtikli visus lietuvius, jel bolševikai dar būtų pas mus pabuę, kvietė «okėti nau-

dotis vėl atgauta laisve ir nepriklausomybe. Po to, publikai karštai pritarant, buvo priimtas nutarimas, kurį spausdiname trečiame puslapy,

Padegus laužą, sullepsnojo buvusto nepakenčiamo režimo simboliški likučiai. Visi pasiryžome dirbti ir kovoti, kad bolševikų padarytos žaldos būtų kuogreičiausiai užgydytos, kad galėtume tvarkyti savo gyvenimą visose srityse.

Pabalgoj dar buvo meninė dailis. Pašokta, padalnuota, atliktas vienas kitas komiškas numeris.

Žemaičiai skirstėsi į namus kupini džiaugsmo ir patenkimo.

Laik manifestacijos buvo pareikšta labai nuoširdaus dėkingumo Vokietijos vadui ir karluomenel ir pareikštas įsitikinimas, kad mūsų tautos ir valstybės reikalai bus dabar tvarkomi nuoširdžiai bendradarbiaujant su nacionalsocialistine Didž. Vokietija.

Notėnu (Kretingos apskr.) bažnyčiai skubiai

reikalingas sumanus vargonininkas ir vietos pašto agentūros vedėjas. Bažnytinis choras turi nuosavą naują fisharmoniją, bažnytinio gaidų (keletą šv. mišlų). Siūloma geros salvos. Dėl ku-

Kodėl vokiečių karluomenė visada laimi!

(Tęsinys iš 3 pusl.)

Tereikia pažvelgti, ką šlame kare yra padarilus vokiečių armija, ir pamatysime, kad ji visa — visų dalių ir laipsnių kariai — yra perlmta tos karingsos dvasios, kurią pavatzdavo Clausewitz. Prisiminkim žygi į Lenkija, kada vokiečių piestininkai dulkėtaiis keliais stačiai nesuoklamai veržėsi į priekį, o šarvotinkai ir motociklininkai brovėsi tiesiog akiai pirmyn. Pagalvokim apie Norvegijos kampaniją ir tą žodį, kuriame slypi tiesiog nenusakomas karžygiškumas — Narvikas. Prisiminkim, kaip guminiais laivais buvo peržengtos upės bei kanalai Belgijoje ir Olandijoje, tuo metu kai iš priešingos pusės įsistiprinęs priešas plite pylė iš kulkosvaidžių. Argi šarvuotųjų divizijos neperžengė Maaso? Ar galėjo atsispriti vokiečių pionieriams ir pėstininkams kad ir įmantrausios tvirtovės? Kasdien išgyvename nesibaigiančius aviacijos puolimus, jos akus skridimus per lietuvių ir audrą. Ar yra buvęs vokiečių lakūnas, kuris būtų susvyravęs prieš uždavinį, kuris stačiai mirting dvelkė? Argi kas bent mintyje tarė sau žodį „neįmanoma“, kad ir koks būtų įsakymas? Kur Anglijos jūrų galybė prieš vokiečių povandeninius laivus? O kaip kaujasi vokiečių kovos laivai, kreiseriai, torpedininkai, greitieji laivai, miniatūrkail Juo didesnis pavojus — juo didesnė garbė: štai vokiečių armijos dveslai! Tačiau vokiečių armijos karine dvasia valnikuoja

eiti motin, — tėvynė turi būti laimėta, net jeigu mums ir reikėtų“ jų širdyse rado stiprų atgarsį. Pasiuokojimo notas vokiečių tautoje buvo ir yra labai stiprus. Griežtumas sau pašalin draugiškumas tautiečiams, padėjusnumas fuehrerui — tai dailinės šaknys, iš kurių išauga medis, sudarąs laimėjimus remiančią tautos dvasios koloną.

Tos dvasios vokiečiams nebūto ir Didžiojo karo metu. Be tada trūko paskutinio dalyko — trūko vieningos, vedamos linijos. Tada buvo gilus plyšys tarp vyriausybės dalies bei parlamento ir kovojančios armijos. Pirmieji nesuprato didžiųjų naujojo metų jėgų ir tikėjo galėsią tvarkyti senais įprastiniais sutūrinėjusios politikos metodais. Jie pralaimėjo. Šiandien Dievo Apaizda vokiečiams davė tai, ko anuomet nebuvo: šiandien vokiečių priekiai neteisėngai įvertina laiką, gi Adolfo Hitlerio vokiečių tautai tuoj audra, kuri tautos dvasiai akstina didžiausiems žygdarbiams.

Šiandien vokiečių rankose yra didžiausias karinis pajėgumas, geriausias apginklavimas; senųjų germanų dvasia yra išugdyta lig aukščiausio laipsnio ir reikiama kariuomene, pasiroušusia visokiems žygdarbiams. Priešakyje stovi karvedys ir politikas, kurio kaip valstybininko ir kario gėnį jau seniai mato visas pasaulis. Tai ir yra vokiečių karių laimėjimų šaknys. Galim tai vadinti misle ar paslaptim — tačiau niekas pasaulyje negali pamėgdžioti. O tai ir atneš ger-

Skelbimas apie pinigus.

LIETUVOS BANKO SKYRIAMS.

Aplinkraštis Nr. 4.

Papildydami mūsų š. m. birželio mėn. 26 dienos aplinkraštį Nr. 1 p. 3, pranešame, kad greta rusų rublių, červonų ir rusų metalinių monetų

Tvarkykime švietimo reikalus

Tik vienus metus bolševikai tvarkė mūsų užgrobtą krašto kultūros ir švietimo reikalus, bet jau kiekvienas galėjo pastebėti, kad ir šiuo atžvilgiu mes ėmėme smarkiai atsilikti ir žengti atgal. Nėra pasaulyje veidmainiškesnės sistemos, kaip žydiškasis — staliniškas bolševizmas. Bet ta veidmainiškuo kaukė labai lengvai permatoma, ir kiekvienas, kas su bolševizmu tiesiog, akis į akį, susiduria, aiškiai mato ir supranta visą melą ir tikrošius bolševikų tikslus. Nebent tik kuris Šiaurinės Amerikos ar Anglijos gyventojas, iš atitinkamų raštų pažinęs bolševizmą, gali nesugebėti atskirti bolševikų per radiją ar gyvomis kalbomis skleidžiamą propagandą ir tikrošius dalykus. Dabar jau nė vieno lietuviu niekada niekas neįtikins, kad Tarybų Sąjungoje laimingi ir laisvi piliečiai, kad čia klesti kultūra, kad švietimo daugiau rūpinamasi negu Vakarų Europoje ir t. t.

Bolševizmas yra tamsiausia politinė sistema, santvarka. Ji sąmoningai stengiasi laikyti piliečius tamsius, nesuipratusius. Tai aiškiai rodo kad ir neilga bolševizmo istorija. Kur tik bolševikai įsigali, pirmiausiai ginčlą atkreipia prieš švietimo sistemas žmones. Po spalių revoliucijos Rusijoje bolševikai sąmoningai išžudė kelis milijonus švietusių rusų tautos žmonių: profesorius, daktarų, mokytojų ir t. t. Ir Lietuvą pereinantis metais metais užėmė pirmiausiai peili atskirti ir švietimo sistemas žmones.

tautą! Lietuvius, kurie nuo Mindaugo, Gedimino, Vytauto laikų iki pat didžiajam karui ir po karo buvo kelis kartus kultūringesni už pačius rusus, sulyginti ir net žymiai žemiau pastatyti už puslaukines Azijos tautes yra toks didelis tautos įžeidimas, kad mes jo niekada nedovanosime nei komunistams, nei žydams.

Atsimename, kaip pereinantis metais prasidėjo visokios švietimo reformos. Vietoje Lietuvoje 13 metų pradžios ir aukštesniojo mokslo įvesta tik 10 metų. Į universitetą imta priiminėti baigusius pradžios mokyklą, pirma juos kelius mėnesius truputį parengus. Bet liūdniausia, kad visose Lietuvos mokyklose buvo suprofanuotas, pažemintas pats mokslas. Čia buvo žiūrima ne tiek mokinio ar studento gabumų, sugebėjimų, žinių, tinkamumo pasirinktai profesijai ar darbai, o pirmiausiai politinio ištikimumo, kitaip sakant komunistai, komjaunuoliai jau tuo pačiu buvo ir geriausi mokyklų mokiniai.

Bet dėkui Dievui šiandien to viso nėra. Dabar lietuviai vėl turime laisvas rankas tvarkyti savo kultūrinis, švietimo reikalus. Kultūros, švietimo reikaluose taip greitai ką nors nepataisomai pagadinti, sugriauti sunkiau. Todėl, atrodo, didelių sunkumų čia dabar neturėsime. Prieš bolševikų antplūdį mūsų kultūrinis, švietimo gyvenimas buvo tvarkomas nusizūręs ir

Šatrijos padangėj laisvei švintant

Šių metų birželio 22 dieną luokiškiai sutiko su džiaugsmu nušvitusiais veidais. Jau iš pat ryto kažko nepaprasto nujautimas traukė kaimynus būriuose. Kažkur buvo girdėti griausmin. aid. Kieno jie-suko galvas luokiškiai, nors atspėti buvo nelengva. Tačiau kiekvienas jautė, jog tai ne raudonųjų manevras...

Silko viltingo laukimo valandos r nujautimas neapvydė. Pagaliau išsiplėdė visų lietuvių troškimas Pagaliau įvyko tai, ko šventai tikėtasi, ko ištisi metal buvo nekantriai laukta!

Kažkas iš Berlyno radijo sužinojo, kad tarp Vokietijos ir Rusijos karas prasidėjo. Ši žinia žalbo greitumu iš lūpų į lūpas, visų veidus papuošdama džiaugsmo šypsena. Tik žydai ir komunistai šios žinios liko pritręnti...

Visi nekantriai laukia pirmųjų žinių iš fronto. Radijo imtuvai apgulti klausytojais. Bet veltui — Kaunas, išskyrus Mototovo kalbą, informuoja tik apie raudonųjų Dunajevskio dainų ir šokių ansamblių. Pagaliau jis ir visai nutyla.

Išaušta niekad lietuviui nepaminštama birželio 23-čioji. Ir koks nepaprastas džiaugsmas, kai iš Kauno Radiofono laisvalaikis kambėjo jau visus metus negirdėtas mūsų Tautos himnas, kai buvo išgirstas Nepriklausomos Lietuvos atstatymo aktas ir laik. vyriausybės sąstatas. Bėglinejo kaimynas prie kaimynų, — išaučiūla akis. Stebisi

Visais keliais vakarų kryptimi traukia raudonieji kariai nepaprastai išvargę ir pajudę. Vaizdas toks, lyg jie žygluotų ne į frontą, bet trauktų iš jo ... Žydai ir vietos bolševikėliai kraustosi iš galvų.

Birželio 24 d. valščiaus „išminčiai“, kad užsitikrintų sau šventą ramybę, nutaria iš gyventojų atimti radijo aparatus. Tai turi būti įvykdoma žalbo greitumu. Be to, įsakoma ūkininkams per apyl. vykd. kom. pirmąn. tuojau pristat. atatinkamam kiekį mėsos. Daugelis, bijodami bolševikų žveriško keršto, savo radijo imtuvus prisėto. Tačiau atsidaro ir drašuliu, kurie savo radijo imtuvus užuot pristatę valščiaus viešpačiams, įsitaisė juos pogrindžiuose ir toliau klausė išlaisvinto Kauno pranešimų. Mėsos bėrods nė vienas nepristatė.

Birželio 25 d. valščiaus taurėji „lygintojai“, prisigrobstę įvairių gerybių, šiltąsias vieteles, kuriose gana „padorlai“ buvo įsitaisę, amžinai palieka. Jų ištikimeji pakalkal, likę be „išminčiųjų“ vadovų, mėgino dar kvailai vieni kitus raminti, esą raudonoji armija pralaužusi frontą ir slenkanti Berlyno link. Nors tokioms pasakoms ir patys višiškal netikėjo.

Raudonieji kariai vis dar traukia vakarų link. Jie kiekvieno sutikto žmogaus klausinėja kaip toll siena ir kada išgirsta jog iki jos dar bus apie 100 kilometrų — išaučiūla akis. Stebisi

sužino iš žmonių, kad frontas netoliau už 20—30 kl., vleni traukia toliau, o kiti — pasuka atgal.

„Tai tokia bolševikų išgarbinta, raudonoji armija“, — kalbasi suėję keli ūkininkai. „Tai ne armija, o palaida galvijų kaimenė“, — pasako kažkas.

Pagalijau pasirodė išvauduotojas — šaunioji vokiečių armija, kuri jau vien savo išvalda visiems sukėlė pasigerėjimo jausmą. Kariai čia buvo sutikti, kaip tikri išlaisvintojai entuziastingai su didžiausiu nuoširdumu. Gyventojai jau iš tolo juos sveikino ir skubėjo su dovanomis. Nešė kas ką turėjo geresnio gardesnio — reikia meluosius išvauduotojus pavalsinti, tai nors tuo atsidekoti už brangią laisvę.

Ir kalpji nesidžiaugt luokiškams. Juk paskutinioju raudonųjų budelių slautimo metu ne vienas tikras lietuvis nebenele godavo naktimis namuos. Juk beveik visi Luokės lietuviai patriotai buvo žlauriausiais būdais kankinami kalėjimuose, o daugybė taurliųjų lietuvių šeimų išvežama užkaluose vagonuose į tolimąjį Sibirą.

Tačiau, ačiū Dievui, tas baisusis košmaras neilgal tedusino gerasirdžius luokiškius. tuos ištvėringuosius žemalčius ir tikrus lietuvius, nors jų nekalto kraujo raudonieji budeliai nemaža išlejo.

Šiandien jau visa Lietuva džiauglalsvės saulute. Plasdančių trispalvių pavėsy azlatišky tironų

t. t. ir Lietuvą pereinai metais metais užėmę pirmiausiai peili atsuko į šviesesniuosius žmones. Kiek jau pereinai metais susodino jų į kalėjims ir kiek šį pavasarį išvežė į nežinomus kraštus. Pirmiausiai nukentėjo šviesesnieji, dorieji žmonės; ne tik vadinamieji inteligentai, bet ir šviesesnieji ūkininkai, mažžemai, net daug pačių darbininkų. Turint visa tai prieš akis, koks yra bailsus pasityčiojimas, kai girdi bolševikus giriantis, kad kelią kultūrą, rūpinasi švietimu ir t. t. Užgrobę Lietuvą, bolševikai ėmė tvarkyti ir mūsų švietimą. Tuojau mus apšaukė nekultūringais, be galo visose srityse atsilikusiais, tamsiais. Pavyzdžiui nurodė puslaukinės Azijos tautes, pav., bušmėnus, kirgyzus ir kitas, ir liepė iš jų mokytis, jais sekti, juos pasivyti. Ar reikia didesnio lietuvių tautai pasityčiojimo ir įžeidimo? Kur sąžinė ir tų lietuvių (išgamų), kurie žydams padėjo tokią giesmę giedoti ir žeminti savo

Menininkai bruzda

Lietuva laisva. Jos sūnų ir dukterų klekvienas darbas vėl galės būti pašvenčiamas mylimai tėvynei Visų mūsų troškimas vienas: kad Lietuva būtų kuo šaunesnė, juo gražesnė, juo laimingesnė. Atslėvėrė ir visų sričių menininkams durys: galėsime nekludomai kurti meno vertybes iš visos širdies. Visa mūsų tauta pajuto, kad kvepterėjome kultūringu Vakarų Europos civilizacijos oru. Visoj V. Europoj, o ypač šaunio-

jei ir bolševiki antplūdį mūsų kultūrinis, švietimo gyvenimas buvo tvarkomas nusizūrėjus į kultūringuosius vakarus, o ne į tamsiuosius rytus. Dabar belieka kuo greičiausiai vėl į tą kelią įsukti ir garbingai juo eiti toliau. Darbų čia, žinoma, yra nemažai. Reikia pirmiausiai įvesti visuotinę priverčiamąjį bent 6 metų mokslą, padaryti prienamesnį aukštesnįjį mokslą, pasiekti bent 10.000 studentų aukštosiuose mokyklose, praplėsti skaitlyklų — bibliotekų tinklą bažnytkaimiose ir kaimuose, atrinkti gabiausiajį elementą iš visos tautos ir jam sudaryti pakankamas sąlygas mokytis ir t. t. ir t. t. Tikėkimės, kad tai programai vykdyti didesnių kliūčių nerasime. Išviršinės kliūtys yra su šaknimis išrautos. Gali kliudyti tik mūsų pačių nesutarimas, ambicijos, vietoje tūpėjimas, neturėjimas darbai griežto plano ir kita. Bet kaip šias kliūtis nugali, galėsime gražiai pasimokyti iš savo Vakarų kaimyno.

joj nacionalsocialistinėje Vokietijoje, visoks darbas turi aiškia sistemą, vyriausybės globą, bei aukščiausio patyrimo vadovavimą. Tais keliais pradėjome ir mes. Šiemetijos meninkai žengti. S. m. liepos mėn. 17 d. Telšiuose buvo sušaukti visų meno sričių žymiausi darbuotojai. Susirinkusieji konstatavo, kad visų sričių menas nieko nelaukiant, privalo būti sistemingas, vyriausybės globojant ir inetodingai vado-

va. Tavo išgautos Nepriklausomos Lietuvos atstatymo aktas ir laik. vyriausybės sąstatas. Bėgėjęs kaimynas prie kaimyno ir su džiaugsmo ašarom akyse sveikiuo vienį kitus. Džiaugsmul nebuvo ribų.

Telšių Apskritis Vadybos Lentiūvėms skubiai reikalingi specialistai miško rūšiuotojai brokeriai. Smulkesnių žinių gauti kreiptis į Telšių Apskritis Vadybos Įmonių Administraciją kasdien darbo valandomis nuo 8 iki 14,30 val.

vaujant, pradedamas dirbti. Tam reikalui prie Apskr. Viršiniuko sudaryta Meno Taryba. Jos tikslas ir bus judinti, globoti bei vadovauti meno klausimuose.

Pradžioj, aišku, kol darbas pačioj užuomazgėj, negalima reikalauti ypatingų darbų. Bet jis nuo dabar bus visu žemaitišku užsispyrimu varomas platyn ir aukštya.

Tad šia proga Meno Taryba nuoširdžiai kviečia visus menininkus bei mėgėjus tuojau suėiti su ja į kontaktą ir visomis jėgomis mests į darbą. Atelty meno reikalui per spaudą bus duodama išsamių pranešimų ir straipsnių.

Visais klausimais kreiptis į Meno reikalams referentą: Telšiai, Kęstučio g. vė 7 nr., arba į „Žemaitių žemės“ redakciją, ar L. A. F. Telšių štabas.

Pačiu paskutiniu laiku Meno Taryba įėjo į L. A. F. propagandos skyrių, kur dirbs didžiausiam kontakte su mūsų šauniaisiais aktyvistais. D. Dalnaukas

kla vakarų link. Jie klekvienos sutikto žmogaus klausinėja kalp toli slena ir kada išglirsta jog iki jos dar bus apie 100 kilometrų — išpučia akis. Stebisi kienu netofliose šaudoma, nes mūšis, įlems esą pranešta, vyktas Vokietijos žemėj.. Ir kada

tarus lietuvius, nors jų nekalo kraujo raudonėjį budeliat nemaža išlejo. Slanden jau visa Lietuva džauglalsvės saulute. Piasdančių trispalvių pavėsy azlatiškų tironų musų tautai padarytas didysis skausmas pamažėl lengveja ir mažta.

Atgimstančiai tėvynei

Sunkūs, liūdni metai priespaudos praslinko
Kaip juodų audringų debesų krūva
Po vergovės jungu daug sūnų palinko —
Skausmo surakinta verkė Lietuva.

Ir atrodė dangus amžinai aptemęs —
Vien juodi šešėliai klaidžiojo šaly.
Ir atrodė niekad nebekels mūs žemės
Tyro laisvės ryto saulės spindulys.

Bet Aukščiausias lėmė džiaugsmingesnę buitį.
Žengt į naują rytą su šypsniu veiduos..
— Traukia jau karžygiai engėjų išguiti,
Šventą kryžių žemę laisvėn išvaduo.

Žengia drąsus vyrai ir ant savo rankų
Neša laisvės saulę mums iš Vakarų..
Vien tiktai nuo aido griaudžiančių patrankų
Griūva Kremliaus bandos raudonų arų..

Lietuva, kelies jau! Vėl į laisvę žengi
Su šypsniu ant veido, nors skausmu širdy.
Žiauriai apiplėštos Tavo pilys brangios,
Daug sūnų geriausių Tu neberandi..

Neliūdėk, Tėvyne, ir neverk dėl šito —
Didis džiaugsmas supas miestuos ir laukuos;
Žengiant Tau į naują šviesų laisvės rytą
Tau gerieji sūnūs viską paaukos!

